

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Primarului General al municipiului Chișinău, Tofan Alina împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Parcul urban de autobuze” cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 08 decembrie 2016 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Parcul urban de autobuze” (în continuare – ÎM „Parcul urban de autobuze”) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că la 01 septembrie 2015 Primarul General al municipiului Chișinău a emis dispoziția nr.713a-d „Cu privire la achiziționarea unui lot de autobuze de către ÎM „Parcul urban de autobuze”.

Consideră că, dispoziția contestată a fost emisă contrar prevederilor legale, deoarece consiliul local este competent să decidă asupra administrării patrimoniului municipal, iar Primarul General al municipiului Chișinău nu exercită atribuții de proprietar al proprietății publice a unității administrativ-teritoriale administrate și nu are competență de a decide asupra achiziționării lotului de autobuze specificate în dispoziția contestată.

Afirmă că prin notificarea nr. 1304/OT4-2057 din 08 octombrie 2015 a solicitat emitentului abrogarea dispoziției nominalizate, însă prin răspunsul nr. 02-119/6863 din 09 noiembrie 2015 a fost refuzată abrogarea acesteia.

Solicită anularea dispoziției nr.713a-d din 01 septembrie 2015 „Cu privire la achiziționarea unui lot de autobuze de către ÎM „Parcul urban de autobuze”

Judecătoria Centru, mun. Chișinău prin hotărîrea din 10 octombrie 2016, corectată prin încheierea din 01 decembrie 2016, a admis acțiunea.

A anulat dispoziția Primarului General al municipiului Chișinău nr. 713a-d din 01 septembrie 2015 „Cu privire la achiziționarea unui lot de autobuze de către ÎM „Parcul urban de autobuze”, ca fiind ilegală emisă cu încălcarea competenței.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, consiliul local este autoritatea competentă să decidă asupra administrării patrimoniului municipal, iar dispoziția contestată nu se pretează exigențelor legale.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 26 septembrie 2017 a respins apelul declarat de reprezentantul Primarului General al municipiului Chișinău și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 octombrie 2016.

La 26 decembrie 2017, reprezentantul Primarului General al municipiului Chișinău, Tofan Alina a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare nu au elucidat circumstanțele reale ale cauzei, au dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit au soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit au interpretat legea și analogia ei.

Susține că reieșind din dispozițiile art. 35 alin. (3) din Codul transporturilor rutiere, art. 29 alin. (1) lit.1) din Legea privind administrația publică locală, în competența Primarului General al municipiului Chișinău intră soluționarea chestiunilor abordate în actul administrativ contestat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017 (f.d.128-132), însă aceasta a fost expediată părților prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 15568 din 26 octombrie 2017 (f.d.133), iar recursul a fost declarat la 26 decembrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d.138-140). Prin urmare se conchide că exercitarea căii de atac a fost efectuată în termen.

Colegiul constată că alegațiile invocate în recurs precum că, instanțele inferioare nu au elucidat circumstanțele reale ale pricinii, au dat o calificare greșită raportului material litigios, greșit au soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv greșit au interpretat legea și analogia ei, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute, deoarece reprezentantul recurentului nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii actului de dispoziție judecătorească ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

Cu referire la argumentele din recurs precum că din dispozițiile art. 35 alin. (3) din Codul transporturilor rutiere, art. 29 alin. (1) lit.1) din Legea privind administrația publică locală rezultă că, în competența Primarului General al municipiului Chișinău intră soluționarea chestiunilor abordate în actul administrativ contestat, instanța de recurs menționează că potrivit art. 26 alin. (4) din Legea privind statutul municipiului Chișinău nr. 136 din 17 iunie 2016, patrimoniul municipiului Chișinău și al unităților administrativ-teritoriale din componența municipiului se administrează în exclusivitate de consiliul municipal și consiliile locale în condițiile legii.

Astfel, dispozițiile art. 35 alin. (3) din Codul transporturilor rutiere, art. 29 alin. (1) lit.1) din Legea privind administrația publică locală nu sunt aplicabile speței, întrucât acestea reglementează programele de transport rutier municipal și respectiv asigurarea traficului rutier și pietonal prin întreținerea drumurilor în raza teritoriului administrat, însă gestionarea patrimoniului municipiului Chișinău ține de competența consiliului municipal.

Prin urmare, instanțele inferioare au elucidat toate circumstanțele importante ale

cauzei, acestea fiind examinate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art.118 din aceeași lege, dând o apreciere justă acestora.

Instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a cauzei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Primarului General al municipiului Chișinău, Tofan Alina, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul Primarului General al municipiului Chișinău, Tofan Alina împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2017, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Primarului General al municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Parcul urban de autobuze” cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan